

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/78/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711010051
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6711010051.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoja Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovanej B. N., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., prerokoval na verejnom zasadnutí dňa 12. septembra 2012 odvolanie obžalovanej, proti rozsudku Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 16.05.2012, sp.zn. 3T 9/2011 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej B. N. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 16.05.2012, sp.zn. 3T 9/2011 bola obžalovaná B. N. uznaná vinnou z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v období od 01.09.2009 do 21.03.2011 si neplnila svoju vyživovaciu povinnosť voči svojej mal. dcére R. B., nar. XX.XX.XXXX napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 13C 73/2005 zo dňa 03.09.2007, právoplatným dňa 03.09.2007 bola zaviazaná prispievať na jej výchovu a výživu sumou vo výške 33,19,- Eur mesačne vždy do 20-teho dňa v mesiaci k rukám jej otca J. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S., L. F. č. XXXX/XX, čím jej vznikol dlh na výživnom k 21.03.2011 v celkovej výške 434,24,- Eur.

Za to jej bol uložený podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), l), § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého jej bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. súd uložil obžalovanej povinnosť zaplatiť zameškané výživné počas plynutia skúšobnej doby.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaná, v ktorom okrem iného uviedla, že zameškané výživné plnila len dovtedy, pokiaľ bola zamestnaná, pričom momentálne je na materskej dovolenke a jej príjem jej nedovoľuje platiť výživné na maloletú dcéru R. B.. Záverom poznamenala, že keď si niečo privyrobit, okamžite jej pošle výživné. Navrhla preto, aby Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudok Okresného súdu vo Zvolene zrušil a uznal ju nevinnou.

Obžalovaná sa na verejné zasadnutie odvolacieho súdu nedostavila a ani neospravedlnila, pričom predvolanie na verejné zasadnutie jej bolo doručené včas a v zákonom stanovenej lehote.

Krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania primárne zistil, či nie je daný dôvod pre jeho zamietnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou) a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ

podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné. Odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa rozhodol vo vzťahu k obžalovanej, pokiaľ ide o výrok o jej vine ako aj výrok o treste správne a v súlade so zákonom.

Odvolací súd zistil, že v rámci zisťovania a ustálenia skutkového stavu prvostupňový súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné a dostupné dôkazy, tieto následne jednotlivo aj vzájomne vyhodnotil a dospel ku správnym a úplným skutkovým záverom, ktoré podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania. V odôvodnení napadnutého rozsudku potom v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovanej a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázkach viny.

Odvolací súd preto v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, predmetný skutok sa stal tak, ako to správne zistil a ustálil na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd.

Odvolacie námietky obžalovanej krajský súd nepovažoval za dôvodné, pretože jej obhajoba o tom, že jej príjem nedovoľoval posilať výživné na svoje maloleté dieťa, neobstojí. Skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. obžalovaná nepochybne spáchala.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na samotnú výpoveď obžalovanej B. N., ktorá na hlavnom pojednávaní sa v podstate k spáchaniu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. priznala. Tvrdila, že z rodičovských dávok vo výške 256,- Eur a neskôr zo sumy 194,- Eur nemohla zasilať výživné pre svoju maloletú dcéru R. B., nakoľko mala ešte vyživovaciu povinnosť k synovi T. F. ako aj k dcére F. F.. Pripustila, že za mesiac apríl a máj zaslala zameškané výživné, o čom predložila aj dva ústrižky poštových poukážok zo dňa 02.01.2012 a 16.05.2012 na sumu 34,- Eur a 68,- Eur.

Z protiprávneho konania bola obžalovaná usvedčená aj výpoveďou svedka J. B., ktorý potvrdil len tú skutočnosť, že za obdobie od 01.09.2009 do dňa hlavného pojednávania boli zaplatené len dve splátky výživného po 34,- Eur. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poznamenal, že okrem toho obžalovaná zaslala výživné ešte v jednom prípade.

Z listinných dôkazov, ktoré usvedčili obžalovanú z protispoločenskej činnosti bolo potrebné sa oboznámiť s rozsudkom Okresného súdu Zvolen 13C 73/2005, ďalej s rozhodnutím ÚPSVaR Zvolen a potvrdením Exekútorského úradu Brezno a nakoniec rodným listom na maloletú.

Na základe takto zisteného skutkového stavu potom ani odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že obžalovaná sa dopustila prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že neplnením si vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Osoba, ktorá má zákonnú povinnosť vyživovať iného, musí využiť všetky možnosti na to, aby si túto povinnosť v reálne možnej výške splnila. Podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaná v týchto intenciách nepostupovala, a to znamená, že nevyužila všetky možnosti (napríklad nepodala návrh na zníženie výživného na príslušnom okresnom súde) na to, aby si túto povinnosť v reálne možnej výške splnila.

V súlade so zákonom postupoval prvostupňový súd aj pri rozhodovaní o uloženom treste odňatia slobody obžalovanej. Trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého jej súd podmiennečne odložil na skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov, aj odvolací súd považoval za správny a zákonný, pretože aj podľa jeho názoru plne zodpovedá zásadám pre ukladanie trestov, osobe obžalovanej, jej doterajšiemu spôsobu života a možnostiam jej prevýchovy a nápravy.

Takýto trest vytvára predpoklady naplnenia svojho účelu z hľadiska požiadaviek individuálnej i generálnej prevencie. Ani odvolací súd u obžalovanej nezistil priťažujúcu okolnosť, naproti tomu bral v úvahu tak ako prvostupňový súd dve poľahčujúce okolnosti, a to, že doposiaľ viedla riadny život a že ku skutku sa priznala a tento aj oľutovala (§ 36 písm. j), l) Tr. zák.).

Správny bol aj výrok súdu v zmysle ust. § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák., ktorým uložil obžalovanej povinnosť zaplatiť zameškané výživné počas plynutia skúšobnej doby.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, potom odvolací súd odvolanie obžalovanej ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.